

fejlslagne Spekulation, som Vilhelmines Giftermaal havde været for dem. Om Moderens Mening blev der ikke spurgt.

Frøken Cecilie var endnu uforlovet. Og dog var hun efter manges Mening den smukkeste af de tre smukke Søstre og havde ogsaa haft de fleste Tilbud. Men ved den megen Omgang med sit eget Spejlbillede havde hun levet sig ind i den Forestilling, at hun var Jordens skønneste Kvinde, og hun fandt af den Grund ingen Mand god nok til at blive lykkeligjort af hende. Hun gik omkring med et livstræt Udtryk, ligesom besværet af sin overordenlige Dejlighed, og havde et nedladende Væsen, der lod Folk vide, at hun viste dem en stor Naade blot ved at eksistere.

Søndagen efter den store politiske Begivenhed var Jægermesteren bedt til Frokost hos sin Svigerfar sammen med sin Kone. Forholdet mellem de to Mænd havde just ikke bedret sig; men Forhandlingerne om Storeholts Salg havde gjort en Fornyelse af den personlige Omgang nødvendig.

Ved Bordet fortalte Grosserereren, at han med det første agtede sig over til „sin Gaard“, hvor han vilde tilbringe en Ugestid for at tilse de paabegyndte store Ombygningsarbejder. Det var Meningen, at hans nye Svigersøn, Ulanofficeren, samtidig skulde tilbringe nogle Dage derovre, og han talte om at foranstalte et Par Jagter og maaske give et Par større Middagsselskaber.

Jægermesteren fik ogsaa en Indbydelse, som han dog afslog. Hvor lykkelig han end følte sig ved at have givet Storeholt fra sig og være befriet for alle Bryderier med Penge, Folkehold og Regnskaber, faldt det ham dog endnu lidt for Brystet at høre Svigerfaderen tale om hans gamle Hjem som sin Ejendom.

Han skottede et Par Gange over Bordet til sin Kone, der imidlertid sad ligegyldig og spiste paa sin korrekte Maade med fastklemte Albuer og bløde Haandlede.

„Naa ja,“ tænkte han. „Vilhelmine kan naturligvis ikke føle det paa samme Maade som jeg. Men lille Kaj ligger dog begravet derovre.“

Efter Bordet bød Svigerfaderen ham ind i sit Rygekabinet til en Havanna og gav sig her til at tale om det „politiske Vrøvl“, som Bladene var saa fulde af. Han spurgte ham, hvordan han